

[Behnke]

jeg kan kun give fru Kirsten Lee ret: Demokrati er noget besværligt bureaukрати. Demokrati er nok et spørgsmål om at etablere flertal, men demokrati er også et spørgsmål om respekt for mindretallene.

Vi ønsker som mindretal en længere diskussion om det her, og vi undrer os over, at man ude omkring i landet er blevet fuldstændig tavse, efter at der blev indgået det store politiske forlig. Mange af de synspunkter, som er blevet tilkendegivet bl.a. af branchen, kunne vi godt efterlyse havde været til diskussion her i folketingsalen.

Vi må med den afvisning af forslaget, der har fundet sted, konstatere, at det er man ikke interesseret i, og det er der så ikke noget at gøre ved. Vi kan kun håbe på, at man ved en senere lejlighed får mulighed for at etablere flertal her i Folketinget for at ændre den lovgivning, man nu er så interesseret i hurtigt at få presset igennem Folketinget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det var jo meget interessant at høre Fremskridtspartiets ordfører udlægge demokrati som lig med besværligt bureaukрати. Tænk, at man skulle høre det fra en ordfører for det parti, hvis stifter har fostret den om papirusserne og alt det dér. Jeg er enig med hr. Behnke i, at demokrati tager tid. Men at demokrati skulle være lig besværligt bureaukрати, er jeg nu ikke enig i.

Hr. Behnke benyttede hovedparten af sin tale til en substansdrøftelse af nr. L 11 og L 12. Det giver behandlingen af beslutningsforslag nr. B 8 i hvert fald ikke mig anledning til.

Jeg skal kun gøre en bemærkning til noget af det første, hr. Behnke sagde. Han gjorde opmærksom på, at delegationer og deputationer ikke kan møde op i Finansudvalget. Det er vi jo alle bekendt med. Så meget mere har det da været en udmærket procedure, at sagen samtidig er gået i salen og altså i ressortudvalget og i Finansudvalget. Derved har det været muligt for alle dem, som havde ønsket at bemærke noget til sagen, men som ikke kunne komme i Finansudvalget, at gøre det i Trafikudvalget. Og det har de sikkert også benyttet sig af, hvis de altså har haft brug for det.

Det er ikke rimeligt, at hr. Behnke siger, at de andre partier og ordførere ikke ønsker en debat

om sagen. Vi har ført debatten ved første behandling af nr. L 11 og L 12, og derfor skal det ikke stå uimodsagt i tidenden, at der ikke har været interesse for, lejlighed til at drøfte det. Det er en lejlighed, som også er blevet benyttet i rigt mål.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Hr. Behnke indledte næsten hvert afsnit i sin tale med, at han ikke kunne forstå. Jeg vil gerne sige, at det behøver hr. Behnke ikke at gøre sig store anstrengelser for at overbevise Folketinget om. Der står allerede i overskriften til beslutningsforslaget, at hr. Behnke ikke har forstået, hvad det er for en sag, hr. Behnke er kommet med et debatindlæg i. Der står, at det er »aktstykke nr. 7 vedrørende privatisering af teleDanmark A/S«. Intet ligger mere fjernt end en sådan titel på det aktstykke og det forslag, som vi behandler.

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Lad mig starte med hr. Helge Mortensen og ordet privatisering.

Hvis hr. Helge Mortensen har lagt mærke til, hvordan man særlig i to af regeringspartierne, nemlig Venstre og De Konservative, har markedsført denne ændring af telestrukturen i Danmark, så vil han vide, at der næppe er tvivl om, at man hos de to partier har gjort meget ud af at forsøge at overbevise folk om, at der her var tale om en privatisering. Ikke mindst landets finansminister har ved flere lejligheder rost denne privatisering, endog i forslaget til finanslov for 1991, hvor finansministeren forsøger at retfærdiggøre det omfang, i hvilket staten har levet op til sine personalereduktioner. Der nævnes det udtrykkeligt, at privatisering af telestrukturen skulle være et bidrag til at få medarbejderantallet i staten bragt ned.

Så det er ikke Fremskridtspartiet eller under tegnede, der særlig har udnævnt det, der foregår her, til at være en privatisering. På det punkt er jeg helt enig med hr. Helge Mortensen: Vi opfatter heller ikke det, der sker, som en privatisering.

Hr. Arne Melchior fra CD siger, at det, at aktstykket og lovforslaget blev behandlet samtidig, gav folk mulighed for at komme i deputa-